23. ஈ.கை

221. *வறியார்க்கொன் றீவதே ஈகைமற் றெல்லாங்*
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து

தர்மம் எனப்படுவது எப்போதும்
தக்கபடி இல்லாதார்க்கும், வறியவர்க்கும்
தயங்காமல் தருவதே ! மற்றவர்களுக்கு
தருவது எல்லாம் ஏதோ ஓர் ஆதாயம் கருதி !

222. *நல்லா றெனினுங் கொளல்தீது மேலுலகம்*
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று

பொது நன்மை செய்வதற்காகக் கூட
பொருளைப் பிறரிடமிருந்து கொள்வது
மேன்மையானது இல்லை ! அது போல்
மேலுலகம் இல்லையெனினும் கொடுப்பது நன்று !

223. *இலனென்னும் எவ்வம் உரையாமை ஈதல்*
குலனுடையான் கண்ணே யுள

தன் வறுமைத் துன்பத்தைக் காட்டாமல்
தனக்குள்ள துயரை மறைத்துப் பிறர்க்கு
உதவிடும் உள்ளம் கொண்டு உதவுவது
உயர்ந்த குலத்தினரின் குணமாகும் !

224. *இன்னா திரக்கப் படுதல் இரந்தவர்*
இன்முகங் காணு மளவு

யாசிப்பவர் தாம் விரும்பும் பொருளை
யாசித்துப் பெற்று மகிழும் வரை
யாசகன் பொருளைக் கேட்கும் காலம் கூட
யாங்கு ஒப்புரவாளனுக்குத் துன்பமே !

225. *ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்றல் அப்பசியை*
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்

பசியைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் உண்ணா நோன்பின்
பறை சாற்றும் வலிமையை விட மற்றவர்
பசியினைப் போக்கும் பெரு வலிமைக்கே
பரிவட்டமாம் !

226. *அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் அஃதொருவன்*
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி

பட்டினி எனச் சொல்லும் ஏழைகளின்
பசியைத் தீர்ப்பது என்பது
பிற்காலத்தில் தன் கருவூலத்தில்
பிறருக்கு உதவிடச் சேமிக்கும் செல்வமாகும் !

227. *பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்*
தீப்பிணி தீண்ட லரிது

பகிர்ந்து மற்றவர்களுடன் உண்ணும்
பண்பு உடையவர்களைப்
பசி என்னும் கொடிய நோய்
பக்கத்தில் கூட அணுகாது !

228. *ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை*
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்

பொருளைத் தேடித்தேடி சேர்ந்துப் பின்
பொருள் முழுவதும் கொடியோரால் இழந்தவர்
பிறருக்கு கொடுத்து உதவுவதால்
பிறக்கும் இன்பத்தை அறிய மாட்டார் !

229. *இரத்தலின் இன்னாது மன்ற நிரப்பிய*
தாமே தமிய ருணல்

குறைந்து விடும் என்று பிறர்க்கு ஈயாமல்
குவித்து வைத்துள்ள உணவைத் தனித்து உண்பது
கும்பிட்டு யாசிப்பதை விட
குரூரமானது !

230. *சாதலின் இன்னாத தில்லை இனிததூஉம்*
ஈத லியையாக் கடை

இறப்பை விடத் துன்பமானது வேறெதுவும்
இல்லை ! எனினும், தான்
இல்லாதவர்க்கு எதுவும் வழங்க
இயலாத நிலையில் இறப்பும் இனிமையானதே !